30/06/2020

Ђакон Константин Дојић већ шести дан на граници са малољетним дјететом: Дух литија даје ми снагу

Свештенослужитељ Епархије будимљанско-никшићке ђакон Константин Дојић са својим малољетним сином већ шести дан се налази на граничном прелазу Илино брдо, гдје чека да му буде одобрен улазак у Црну Гору.

Ђакон Константин, на правди Бога, трпи страдање иако ниједног дана није боравио илегално у Црној Гори, јер се, одмах по свом доласку, прије осам година, пријавио надлежним институцијама од који је стално био одбијан и није му дозвољено да добије боравак у Црној Гори, који је и даље у процедури.

Осврћући се на ситуацију у којој се налази већ шести дан ђакон каже да је његовом малољетном сину и њему тешко, али да нису без хране, воде, горива, интернета и комуникације.

,,Граничари су коректини породични људи који све разумију. Дозвољавали су ми да се, са двије стране границе, под камерама, сретнем са породицом и

адвокатом. Ипак, они који издају наређења, спроводећи законе на овакав начин, морају да се запитају на који начин представљају и бране своју земљу и чиме се све служе да би остварили неки апсурдни политички програм да контролишу саборност васељенске Цркве. Држава не смије да улази у то кога и зашто запошљава Црква и на који начин бира вјерске службенике. Јер ако држава контролише ко су вјерски службеници и да ли имају или немају држављанство, то значи да држава контролише вјерску заједницу, што значи да у њој нема вјерске слободе, да нема одвојености Цркве од државе, чиме је прекршен Устав.
Мом сину је, на неки начин, драго што учествује у свему овоме јер је ово наша борба за своја права и нормалну људску правду што нам даје снагу. Овдје имамо услове сличне камповању. Нађемо начина и да се помолимо Богу онако како услови дозвољавају. Обрадовали смо се кад нам је отац Александар из Требиња за Видовдан донио Свето причешће. Овај Видовдан на ,,ничијој земљи“, на асфалту граничног прелаза, поред камиона који пролазе био је и широк и дубок у духовном смислу“, каже ђакон Константин.

Ђакона радује што види да његова породица и он нису сами у овој борби.

“Иако ово јесте наша лична, породична борба ово је и борба православног народа у Црној Гори за нормалну, људску правду иза које је стала и Божанска правда која је изнад свега. Често се чују коментари да су неколико десетина свештеничких породица и нашег монаштва окупатори, страни елементи или неки агенти, иако нико до нас није дошао у Црну Гору да би се бавио нечим мрачним. Дошли смо јер волимо ову земљу која има велико духовно благо и етос слободе усађен у овај народ, који има један дубок осјећај правде и борбе за слободу који му нико не може одузети“, каже ђакон Дојић.

Отац Константин каже да су са литијама за одбрану светиња, испливали одасвуд наследници славних предака у Црној Гори.

“Њихов дух је испливао одасвуд. Из зидова храмова, из шума, из стијења и камења, кућа, прокуљала је та жеђ и дубоко укоријењено осјећање слободе и правде одасвуд. Хујање Духа Светога, тог вјетра слободе, у нашим литијама је било могуће осјетити и видјети тјелесним очима. Не знам да ли бих икада имао храбрости да поступам овако да нисам био свједок и кадио испред никшићких литије гдје сам осјетио дух унутрашње слободе, који не може угушити ни један спољни притисак и неправда, јер је управо та унутрашња слобода подобије Божије у човјеку“, свједочи отац Константин.

Ђакон Константин каже и да свака суверена држава има право да на своју

територију пушта кога хоће и да онако како хоће тумачи своје законе и прописе. Свака држава има суверено право да буде и малициозна и неправедна, али таква држава тешко да може да затражи да се назове демократском, културном, цивилизованом, просвијетљеном и поштованом.

“Тренутно се не налазим у Црној Гори већ испред ње. С обзиром да сам држављанин Канаде, канадска амбасада обавља конзуларни дио посла и већ су у комуникацији са Министарством спољних послова Црне Горе. Али, колико год Канада била велика и поштована она не може да наметне другој држави како да спроводи своје законе и да ли неког може да дискриминише. Ја сам тренутно на ничијој земљи (Terra nullius). Налазим се у свом возилу које је регистровано у Канади гдје важе закони међународних вода, и управо је то најбољи начин да се заштитим од прогона, с обзиром да овдје важе међународни закони, што значи да Црна Гора овдје нема права“, каже отац Константин.

Ђакон Константин Дојић подсјећа да је из Канаде дошао најприје у мисионарску и вјероучитељску службу, да би га касније 2015. године Преосвећени владика будимљанско-никшићки г. Јоаникије рукоположио у ђакона.

“Већ у првих деведесет дана, по ступању на тле Црне Горе, поднио сам захтјев за одобрење привременог боравка по основу вјерске службе, али, као и многи који су то урадили, добио сам одговор да вјерска заједница, којој припадам, није регистрована код надлежних органа, што је чиста фикција која служи некој врсти притиска на Цркву и оне који желе да јој служе на територији Црне Горе“, каже ђакон Константин и додаје да су неистините тврдње појединх неодговорних функционера да Српска православна црква у Црној Гори нелегално гомила страно свештенство.

Породица ђакона Дојића пролази кроз веома потресну и драматичну ситуацију јер припадници црногорске полиције, на непримјерен и груб начин, ђакона Константина и његовог малољетног сина који је и даље са њим на граници, држе раздвојене од ђаконове супруге и друго двоје дјеце.

Слободанка Грдинић

mitropolija.com